

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Orationis De republica ordinanda enarratio

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΣΘΕ- Α ΕΝΑΡΡΑΤΙΟ ΣΥΑΣΟ-
Ν ΟΥ Σ ΣΥΜΒΟΥΛΑ ΕΤΙ-
κόν, πει συτάξιος λόγον
δξήγησις.
RIÆ DEMOSTHENIS ORA-
tionis de Republica ordinanda,
Hieronymo Vvolfo
interprete.

Πει μὲν τὸ παρόντι ἀργυρίου, καὶ ὧν εἴνεκα τὴν
ἐκκλησίαν ποιεῖτε, ὡς ἄνδρες ἀθλήται. ὁ δὲ πρὸς συ-
τάξιος λόγος, ἐκ ἑχέ μὲν προφανῆ τὸ χρόνον. εἰκόσθη δὲ
αἱ πρὸς αὐτὸν εἰρήδαι πρὸ τῆς φιλιππικῶν ἀφεισηκότων
μὲν ἢ δὴ τῆς συμμάχων, ῥοδίων δὲ ὀλιγαρχουμένων.
ὡς ὅσοι συτάξιος αὐτὸ τοῖς φιλιππικοῖς ἡγήθησαν
παύλας, ὅτι τὸ φιλιππικῶν ἔστι προσηύεσθαι. εἰκοίς δὲ
πρὸς δόβλου νεμηκίαι γνῶμη, τὰ στρατηκῆ θεωρεῖται
ῥητέων μὲν ἢ ὅτι χειροπρία, ἐκείνη μὲν ἀπλήρη δὲ
ναται τὰ λαμβάνειν; συζήσαν δὲ τὰς διανομῆς, εἰ-
σηγήται δὲ τὴν ἐκκλησίαν ῥητέων, καὶ ἐν ἐκείνῃ κυ-
ρῶσαι, ὡς περ ἄξιοι καὶ αὐτοῖς. ἀξιοὶ δὲ προσηύεσθαι τὰ
λαμβάνειν τὰς τὸ πρῶτον τὰ δέοντα. οὐκ ἔστι ἢ
ἢ πρὸς τούτου προκειμένη συμβουλή νῦν ἐντελής, ἀλλ'
εἰσηγήσις μόνη καὶ προσηύεσθαι πρὸς ἐν ἑτέρα ἐκκλησίαι
τὴν τὰς κυρῶσαι. ἀξιοὶ δὲ καὶ τοῖς κληροῖς διατα-
χθῆναι, τὸν τε τὸ πολέμου, καὶ τὸν τῆς εἰρήνης, καὶ τὰ κη-
φάλαμα δὲ πρὸς αὐτοῖς δὲ βουλόσθαι, προσηύεσθαι
τὸ καὶ προσηύεσθαι. τὸ ἢ σύμπαν ἔστιν, ὡς δὲ παν-
τὸς μὲν λαμβάνειν αὐτοῖς, λαμβάνοντας δὲ ὡς ἔφη. μη-
δὲ τὸς τῆς προσηύεσθαι ἀμελεῖν ὅτου κληροῖς εἴη. ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ ἑχέ αὐτῶν, καὶ τῶν λοιπῶν δόβλου τῆς γνῶμης
πρὸς τὸ λαμβάνειν; ἢ δὲ λοιπὸν ἔφ' ἑτέραν ὁδὸν, δὲ ἢ
προσηύεσθαι καὶ αὐτοῖς τὴν ἑαυτῶν γνῶμην, τὸ δὲ πρῶτον
πρὸς αὐτοῖς εἰσηγήσασθαι. καὶ ἢ μὲν ἑαυτῶν, καὶ
ὁ σκοπὸς τὸ λόγον, τὸν ἔχει τὸν ἑσποιν. οὐτὲ δὲ πρὸς
πολέμου προσηύεσθαι συμβουλή, οὐδὲ πρὸς τὸ δὲ πρῶτον
ῥητὴν εἰρήνης πάντων. ἀλλ' ἔστιν ὡς ἔφω εἰσηγήσις ἀξιοῦ-
τος προσηύεσθαι. τῆς κληροῖς γνῶμη πρὸς τὸ λαμ-
βάνειν τὸ πρῶτον τὰ δέοντα, προσηύεσθαι ἀφορμῆ ταύ-
τη ὡς δὲ τῆς πόλεως δόβλου μικρὰ δεδωκότος,
καὶ πρὸς χρόνον ῥητὸν τῆς πανηγύρεως; αὐτοῖς καὶ δια-
παντὸς δίδωσι, καὶ πλείονα; εἰ μόνον ἐδέχοντο δὲ τὸ
λαμβάνειν, ἢ καὶ τὰ δέοντα προσηύεσθαι. τὸ δὲ πρῶτον
κεφάλαιον τὸ λόγον, εἰ μὲν ἐντελή τὴν ἐργασίαν εἴη
τὸ πρὸς ῥητὴν λαμβάνειν πρὸς καὶ ἰππίας καὶ ἑπιεί-
τας; ἢ πρὸς, καὶ πρὸς δὲ συταξίαν ἀπεφηνάτο αὐ-
τοῖς εἰκόσθη, διαβρῶν ἔστι τὸ δὲ συταξίαν. εἰ δὲ οὐ πρὸς τού-
των νῦν ὁ λόγος ἔστι; ἀλλ' ἀπλή τις εἰσηγήσις πρὸς τὸ
καταδέξασθαι λόγον πρὸς τούτων, καὶ προσηύεσθαι γνῶ-
μην τὰ βουλομένων; εἰκόσθη αὐτοῖς ἀποφάνοιτο, τὸ
συμφέρον ἔστι. ὅθεν δὴ τὸ συμφέρον ἀποφαντικῶς
εἰ μὲν τὸν λόγον ἔχειν καὶ τὸ πρῶτον κεφάλαιον; εἰση-
γήσασθαι τὸ ῥητοῖς, συμφέρον ἔστι πρὸς τῆς ὡς δὲ
αὐτοῖς βουλόσθαι. ὡς πρὸς ἐκπικόν μὲν ἔστι τὸ συμφέ-
ρον, πρὸς ῥητοῖς δὲ, τὸ δὲ συταξίαν. πάντες γὰρ οἱ τὸ δὲ
νατὸ λόγον, καὶ πᾶσαι αἱ ἀποδέξεις, ἀπὸ τῶν συμφέ-
ρον ἔχουσι τὰς κληροῖς. ἀρκίον δὲ λέγειν
αὐτοῖς. τὸ τὸν ἑαυτῶν εἰρήνη ῥητοῖς αὐτοῖς καὶ τὸν
ἑσποιν τὸν ἑαυτῶν μεγαλοπολιτῶν, καὶ πρὸς τῆς ἐν ῥητοῖς
στρατηκῆ. ἢ γὰρ ἐν ἐκείνοις προσηύεσθαι πατέρω μέρη; προσηύεσθαι
μηδὲ τὸν ἑαυτῶν ἀποφάνοιτο; ἀλλ' αἰετὸ μὲν
συν ἑσποιν. ἢ δὲ ὅτι τὸ δὲ πλείονα συμφέρον. εἰ γὰρ μὲν τὸ δὲ
μηδὲ ἐκείνοις συναποφάνοιτο βέλε; δὴλον ὅτι τὸ κοι-
νὸν λυσιγχοῦτος εἴνεκα παρηλυθῶς ὅτι τὸ βῆμα φανήσεται. ὅθεν δὴ καὶ τοῖς ἀποφάνοιτο
προσηύεσθαι;
d 4

DE hac pecunia, & ijs de rebus, propter quas in
concionem venistis. Oratio de Republica ordi-
nanda, quo tempore habita sit, non satis constat. Di-
ctam autem eam ante Philippicas esse, conijcere li-
cet: cum quidem socij iam defecissent, & Rhodij po-
testate paucorum regerentur. Proinde qui eam cum
Philippicis coniungunt: omnino ignorant esse Phi-
lippicis antiquiorem. Videtur autem scitum Eu-
buli quoddam vicisse, ut pecunia militaris, theatralis
fieret: quo, populi auctoritate comprobato, non am-
plius refragari audeat distributioni: sed illi assentiens,
suadet indicendam esse concionem, in eaq; compro-
banda illa etiam quae ipse censet. Censet autem, in
accipiendo constituendum ordinem, ut iisdem etiam
aliquas Reipublicae necessarias operas nauent. Non
est autem nunc ea de re instituta deliberatio integra,
sed propositio tantum & adhortatio, ut aliqui in alia
concione ordinem ratum faciant. Censet etiam di-
stinguenda esse tempora tum belli, tum pacis. Capita
item de quibus deliberandum est, proponit, & ante
denunciat. Summa verò haec est: Perpetuò quidem
debere accipere populum: cum verò accipiat, nihil
earum rerum, quas postulet usus atque occasio, negli-
gere oportere. Quia enim refricari non poterat scito
Eubuli de accipiendo, quod confirmatum erat: tan-
dem aliam viam est ingressus, qua & ipse suam senten-
tiam proponeret, & agendi aliquid autor esset. Ac ar-
gumentum quidem & scopus orationis ita se habet.
Est autem neque de bello instituta deliberatio, neq;
de servanda pace omnino: sed est, ut dixi, propositio,
qua postulat approbata de accipiendo sententiae hoc
adijci, ut populus etiam officium faciat, quae ab hac
occasione proficiscitur: Cum Eubulus ex arario pau-
ca dederit, & ad certum celebritatum tempus: se per-
petuò dare, & plura, si modò ijs animis accipere ve-
liat, ut etiam officio fungantur. Primum autem ora-
tionis caput si tractatum esset integrè, nimirum quo
pacto debeant accipere pedites, equites, classarij &
quando, & quae sit ineunda ratio ordinis: non temerè
dici potuisset, capite facultatis orationem contineri.
Sed quia non hisce de rebus verba fiunt, sed simplici-
ter proponitur, ut hisce de reb. audire velint, & cuius
dicendae sententiae potestatem faciant: iurè pronun-
ciari potest, ad utilitatem pertinere. Hinc igitur aper-
tè asserimus, orationem utilitate contineri, cum in
primo capite proponat orator, expedire, ut de appa-
tu & instructione deliberetur. Proinde utilitas conti-
net, facultas continetur. Omnes enim facultatis ra-
tiones, & omnes probationes, ab utilitate confir-
mantur. Est autem ab initio auspicandum, & disse-
rendum. Exordium igitur eodem artificio, quo illud
orationis Megalopolitanæ & Chersonesitanæ, ab eo
confectum est. Nam ibi quoque cum alteram par-
tem defendat, neutri se patrocinari simulat, sed sem-
per querere medium, quae est publica utilitas. Nam
si nec hos nec illos defensus est: dum publicae uti-
littatis utriusque gratia suggestum conscendisse consti-
bit. Vnde fit, ut etiam dehortantibus assentiatur.

Non assentitur autem simpliciter, sed vna etiam probat, id esse e republica. Quotquot enim alterutrum defendunt, ipsius partis utilitatem spectantes: hi omnino videntur id quod reipublica conducibile est, negligere. Id quod & in hoc & in illis perficit. Huius generis illud est, quod ab eo in Aeschinem, in falsa legationis oratione dicitur, deliberante republica, vtrum in Amphictyonas Philippus esset referendus: Aeschinem nulla ratione habita, quid Reipublicae commodaret aut incommodaret, sic patrocinitum esse Macedoni, ut eum laudaret, aut etiam perterrefaceret audientes potius, quam ut iure niteretur, & hoc solum ius praetexeret, absurdum esse, cum illum omnes alij probassent, solos Athenienses resistere. Demosthenes autem in eodem argumenti genere verfat, nihil prorsus dicit de Philippo vel honestum vel turpe, aut tale aliquid, quale Aeschines: sed considerata Reipublicae utilitate, probat, non expedire, Graecorum sententia aduersari. Quod si igitur hic etiam probatis tenuiorum sententia verba faceret: iure aliquis eum ab illis omnino stare assereret. Sed quia de illorum compendijs tacet, & e Republica esse dicit, ut qui pecuniam accipiunt, etiam aliquas vitales operas naunt: iure longe abesse ab eo videtur, ut pecunias distribuentibus patrocinetur: sed tantum de utilitate publica laborare est censendus. Quae cum dicat, assentiri diuitibus non videtur. Nam illi de priuatis compendijs aut dispendijs velitabantur. Ipse vero neglectis illorum rationibus, se vtilia Reipub. suafugum pollicetur. Quia vero sciebat, eam orationem sibi esse periculofam & lubricam, quod auditores eiusmodi rationem non facile admitterent: perhumane suadet, ac censet, indicendam ea de re esse cōcionem, ut & dicat, & dum dicit, non dicere videatur. Quatenus enim non pronunciat: longe ab offensione abest. quatenus non tacuit: eatenus admonuit. Absoluto autem exordio, summam suasionis vniuersē dixit, hinc auspicatus. Ego vero dico oportere (ne vero quisquam propter ea quae dicam, obturbet) & est hic aditus ad utilitatis caput, cui statim occurrebat: Quamobrem tandem consultabimus? de apparatu belli & tributo? Ut igitur cum scrupulū tolleret: statim causam posuit, his verbis: Ut, Athenienses, spē bonae fortunae in vobis ipsis habeatis, & non quid ille, nescio quis, agat, sciscitemini: hoc est, ut militantes bonorum participes sitis. Confirmationes a facultate ducuntur: non tamen ipsa facultas caput est, sed utilitas, nostra quidem sententia. Nam de facultate esse deliberandum, id eis subiicit. Hoc igitur consilium utilitatis est. id vero quod de eo, quo de nunc iudicant, instituetur, facultatis. Deinde suspicionem statim aliam tollit: Atqui satis erunt copiae peregrini militis. contra quam euidenter infert, Ipsi militare debetis & de eo nemini concedere. Et post adijcit, oportere copias ciuitatis domesticas, instructas esse, causamque statim subiungit, quamobrem vrbani exercitus sit necessarius: Ut abundetis opibus, inquit, & officio fungamini. Deinde securas, si ipsi militent, utilitates commemorat. Postea denuo bifariam diuidit causam & necessitatē, his verbis: Primum in duces, ne hi socijs vexatis, apud nos accusentur. Alterum est, Ut ipsi Graecis imperetis, inquit. Nec enim posse fieri, ut ipsi principatum sibi vindicent, & domesticos exercitus nequaquam mittant.

είδησι, δι' ἡμῶν ἀναγκῶν, εἶ) ἡ πόλεως ἡ δύναμις; ἵνα δὲ περὶ τὸ φησι, ἔτα δέοντα ποιῆτε. εἶτα καὶ ἀλέγῃ τὰ συμφέροντα, ὅσα συμβῆσθαι στρατοδύμων αὐτῶν. εἶτα πάλιν διαγρῆσθαι τὸ αἴτιον καὶ τὸ ἀνάγκη, φησὶ τὸν μὲν, εἰς τὴν στρατηγίαν, εἰπὼν, ἵνα μὴ κακῶς ποιάσθαι τῶν συμμάχων, μὴ ἢ αὐτοὶ παρ' ἡμῶν κείνων. εἰς τὴν δὲ εἰς τὴν ἐπιβουλήν ἀρχητέ φησιν. οὐ γὰρ οἶόν τε εἶ) τῆς μὲν ἡγεμονίας ἀπὸ ποιῆσθαι; μηδ' αὖτως ἢ δυνάμιν οἰκέειν ἐκπέμπεσθαι.

οὐχ ἀπλῶς δὲ θεωρεῖται; ἀλλὰ καὶ τὸ ἄποδ εἰκνύει τὰ τοῦ λυσιστελεῦ τῆ πόλει καὶ χεῖρισμον. ὅσοι μὲν γὰρ πατέρω συνίστανται. αὐτὰ τὰ μέγιστα τὸ λυσιστελεῖς ζήτουμένους; οὗτοι πάντεσσι δόκουν ἀμελεῖν τὴν κοινὴν συμφέροντα. ὅπερ ἐν τούτῳ καὶ ἐν ἐκείνοις διαφραστὸν μὲν φαίνεται. τοιοῦτον ὅτι τὸ λεγόμενον παρ' αὐτῶν κατ' ἀρχῆν ἐν τῷ περὶ τῆς ὄψης ἀπορεσβείας λόγῳ ὅτι βουλομένης τῆς πόλεως περὶ τῆς πόλεως δὲ φιλιωπον ἀμφικτύονα ἐγχεῖσθαι, ἢ μή; ὁ μὲν ἀρχῆς οὐδὲν τῶν συμφερόντων οὐδὲν τῶν βλεπόντων τῶν πόλεως σκοπούμενον, οὐτὼ συνηγὼρε τὴν μακεδονικὴν ἀπορῆν ἐγκωμιάζων, ἢ καὶ φοβῶν τοὺς ἀκούοντας, ἢ τὴν δὲ κερῶν θεωρεῖσθαι; ὅτι ἀπορῆν τῶν ἄλλων ἀξίον αὐτῶν νομισθέντων, ὅμως μόνους ἀνδραγαθῶν. ὁ δὲ δημοδικῆς, εἰς τὴν αὐτῶν ὑπόθεσιν ἑαυτὸν καθίς, τὸ μὲν εἰπὼν τὴν περὶ φιλιωπον καλὸν, ἢ ἀρχῆν, ἢ τὴν τοιοῦτον οἶον ἀρχῆς, πάντεσσι ἀπέχεσθαι; αὐτὸ ἢ τὴν πόλεως συμφέρον σκοπούμενον, ἀπέδειξεν, ὡς ἀλυσιστελεῖς ἐναντιῶν τῆ τῶν ἐπιβουλήν γνώμην. εἰ μὲν ἐν καὶ ταῦτα τὰς γνώμας τὰς ἑσπερον ἀποδ' ἐξ ἀμφοῦ, ἐποιεῖ τὸ τὸ λόγον εἰκότως αἴτιον αἴτιον εἶ) ἐφ' ἡ ἐκείνων μερίδος ἀπειθεῖς εἶ) ἐπ' ἡ τὸ μὲν καὶ ἐκείνοις σιωπῆσθαι; φησὶ δὲ συμφέρον τῆ πόλει, τὸ τῆς λαμβάνοντας καὶ ποιεῖν τὴν δέοντων; εἰκότως αἴτιον τὴν μὲν χεῖριστον πῶς διατερομένοις καθ' ἑσπερον πέρους, τὰ δὲ τῆ πόλει λυσιστελεῦτος, ἀπέχεσθαι, καὶ τὰ τὴν λέγων, τοὺς ἀπορῆς οὐ ταῦτα λέγειν δοκεῖ. οἱ μὲν γὰρ ἴδιον συμφέρον, ἢ βλάβος ἐγὼ μναζον; ὁ δὲ κατ' ἐκείνοις παρείς, τὸ τῆ πόλει συμφέρον εἰσηγήσθαι κατ' ἀρχῆν. εἰδὼς εἶ) ἑαυτῶν τὴν λόγον ἐπιβουλήν ὄντα καὶ σφαλερὸν, τὸ τῆς ἀκούοντας μὴ βλάβος ὄντα ἀπέχεσθαι τὰ τῶν γνώμην; ἢ τῆς εἰσηγήσθαι. ἀξίον ἐπιβουλήν ἀποδοῦναι περὶ τοῦτου; ἵνα καὶ λέγει, καὶ λέγων δοκῆ καὶ λέγειν. ἢ μὲν γὰρ οὐκ ἀποφαίνεται; πέρους καθ' ἑσπερον τὰ θεωρεῖσθαι. ἢ ἢ οὐ σιγήσθαι, ταῦτα παρήνεσεν. ἀπαλλαγῆς ἢ τὰ θεωροῦσθαι τὸν σιωπῶν ἀθεῶς εἶ) πῶς εἰσηγήσθαι ἐν τῷ δὲ ἀρξάμενον. ἐγὼ δὲ φησὶ δὲ (καὶ μοι μὴ δορυθήσθητε ἐφ' ἡ μέλλω λέγειν.) καὶ εἶ) τὸ τὸ συμφέροντος κεφαλαίου ἐπιβουλή. εἶ) τα ἀπέπεσεν ὁ δὲ τῆ ἐπιβουλή καὶ τῆς ἐκείνων βουλομένης περὶ ὄψης ἀπορῆς πολέμου καὶ σιωπῆς; ἵν' οὐκ τὸ λυσιπύου ἀγαθῶν, ἀπέδοκε τῶν αἴτιων ὁ δὲ εἰπὼν; ἵνα, ὡς ἀνδρῶν ἀθλητῶν, τὰ ἀγαθῶν τὰς ὑπὸ δας δι' ὅμην αὐτῶν ἐγχεῖσθαι; καὶ τὸν δὲ ἵνα σιωπῆσθαι τὴν περὶ τῆς; ἀπὸ τῆς, ἵνα στρατοδύμων τῶν ἀγαθῶν μεταλαμβάνητε. καὶ αἱ κατασθῆσθαι μὲν ἀπὸ τῆς δυνατῆς οὐ μὲν τὸ δυνατὸν ὅτι κεφαλαίον, ἀλλ' εἶ) τὸ συμφέρον αἰς φησὶ. ὅτι γὰρ καὶ περὶ τῆς δυνατῆς βουλομένησθαι, τὸ αὐτῶν ὑποπέσθαι. ὡς τῶν μὲν περὶ σιωπῆσθαι ὑποπέσθαι, τὰ συμφέροντος εἶ) τὸ ἢ ἡρησόμενον περὶ τούτων ὡν κείνουσι, τὰ δυνατῆς. εἶ) τα ὑπονοῖα δὲ δὲ ἄλλην ἀγαθῶν, ὅτι ἀλλ' ἀρκῆσθαι ἢ εἰς τὴν δυνάμιν. ἐπαίτα γων περὶ αὐτῶν τῆς ἀγαθῶν, στρατοδύμων ἢ ἑαυτῶν, καὶ μηδὲν ἢ τῆς ὄψης. εἶ) τῆς, ὅτι δὲ τὴν δυνάμιν τὴν πόλεως οἰκέειν εἶ) κατ' ἐσπερον αἰδῆσθαι. καὶ τὴν αἴτιον δὲ τῆς θεωρεῖσθαι.

εν οποιεσδην εισησιν περι τω δυναμιν κατ'αποδοσιν τη
 πολει εν τω τω, το μωρ συμφορον φαιδρ εν τω ωρησι-
 μωροι ωρειχρόωδρον ζ. το δ'ωρατ' δ'ωτερον μερος βεσι τω
 λωβι, παρεκβασις το δ'ηγοον ωρειχρουσα εν ο μωμψις
 ε κρηγορια τ' κρηγοια πολιδωμοδων ρητορον; οπ'συνε-
 ζουσι τλω πολιν αρχειν, ε μη τα δ'οντα ωρατ'ειν,
 αλλα ζουσι βπ'επειν, κ' σρατηροις ολιγοις τ'ω ωρε-
 γματων τα αναγκωματα; κ' δ'ον ωρεσ'αναμ τ'ω ελλη-
 νων τλω πολιν κωλυουσιν. εν ο κ' αυτεξετασις της ευ-
 πο πολιτειας ωρεσ' τλω κπεινων εισηγοισιν α κ' κατα-
 σιδασικα τυγχαιει του δειν κπειδλωμ οις ωποτε ει-
 σησι, αλλα μη οις αυτοι λιβισι το ζιτον μερος τω λο-
 γου, δ'ωτετα παρεκβασις ωρεικτικη του συμφορον τω.
 εν ο της παρουσης πολιτειας αυτεξετασις ωρεσ' τλω
 σαλαμα ποιειτα; αποδεικνυσι πολλα ελαφερευσαι την
 αρχιας της νωλι κρησικυιας, κ' το μωρ ωρωτον μερος
 κωλυει εχει λεγην, ωρεικτικη του κεφαλαις της ει-
 σησιως. το ζ' δ'ωτερον, ωρεκβασις. κ' το ζιτον ζ' κρη-
 αυτο, ωρεκβασις μεν εδ, ελαφερευσαι ζ' της ωρωτης.
 ωστε δυο ωρεκβασις εχειν τον λογον. μια μων ωρεικ-
 κικη της αυτεξετασις τ'ω απδημαγωγωουτω, αυτε
 τω λεγω δημοσίοις, κ' τ'ω ωρεσ' κπεινων. δ'ωτερον ζ,
 κ' κρησικυιας πολιτειας, ωρεσ' τλω παλαμα λω* δη-
 ρικη. τα πλωτυα ζ' λογου ανακεφαλαίωσι εχει συν-
 τετημενικη, εις α ωρεσ' βραχέω* ελαφερωτες τον λο-
 γον, κ' ατετερωμω, τα βπ'χειρηματα, κ' ατερωμωμωροι,
 κ' αποδεικνυτες, οδεν του τόπου ελληπ'α ελασον.

**ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΣΥΜ-
 ΜΟΡΙΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕ-
 ΝΟΥΣ ΛΟΓΟΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.**

Οι μων επανουωτες, ω αυδρες αθλωωμοι, τοις ωρε-
 γνοις υμω.) Ο ωει τ'ω συμμοριων λογοσ ωρεσ'
 δηλον εχει τλω υποθεσις. πεωφτα ρδ ο δημος ωρεσ'
 σιδωαζωδ βασιλεια νωυ βπ' τλω ελλαδα, κ' κωλυει
 βπ'κ'α οσον κ' δε πο. διο ε ωραωξωω) ε ωραπαυ-
 ταν αυτω, ωει τλω λυδ'ιαν κεικ'ετα, κ' τ'ω πολέμου κρη-
 παρχειν ωδη. δημοσίοις ζ' σμοποε, ει μων εχ' κωλυσαι
 κ' την ορωμω δωσρεψμ. δεδωκεσ ζ' τ'ω δ'ωμου τλω ρο-
 πλω* κωλυει ρδ εν αυθισαδω ζ'ιονη) κ' φωρεωσ δω-
 ζεπην, κ' σω ζεχην δωκων τη γνωμη, κωλυει. πωε δη
 τω ποιει; ωρεσ'ατ'ω ωρεσ'αδωζωδ, ε αυτω τ'ω ζ'λη-
 νω μω βπ'κ'φρειν; να τω μων συμβελοδω ωρεσ'αδωζω-
 ζωδ, δωκη συν ζεχην; τω ζ' αυτω τ'ω ελλωων μη κωλειδω,
 λαμωραδω δωσρεπην. ωε τε τη ε δ'ωνοτηωσ μεδωδου
 μετεχειν πωε τον λογον, κ' γρηματωσ τοιουτον βεσιν ειδωε
 ε ωρεσ' δουκυδ'ιδη, εν τη κρητ' αρχ'αδωμον δημογορια
 τη ωρωτη, κ' ρδ κ' κεινω δωκων βπ' τον πολεμον ωρε-
 ζεπην, ουδεν ητ'ον κ' αυθισατω. τοιουτον ζ' ειδωε ωρεσ'
 της νεωτερωσ ουκ αυ πωε αυρω, ελα το τλω ωρεσ'ολω
 τ'ω δωνοτηωσ, τη τ'ω σαλαμων μη υποπιπτεν μωκωσ.
 δυο αυω γρηματω ωρεσ'αδωζωδωσ ημιν κρηπλων λο-
 γων, δημοσίοις κ' δουκυδ'ιδησ (ουτοι ρδ βπ' δεω-
 πη τ'ω αλλων διλωεγκω) εν μων τουτο, ο ωρεσ'ειρημωμω. εν ο δωκων πωε σω ζεχην, κωλυει. κ' εσ' ωρεσ' μωμω
 σιν δωρεεσ'ατω. δεδωκε ζ' ιδωε δουκυδ'ιδησ κ' ετερωσ, ο αυτωρεσ' βεσιν δωπο του εναντιω. οϊον τω εν τη δημογορια
 νικω. κ' ρδ εν κπεινη συμβελοδωων κ' ωρεσ'επων δηθεν πλων βπ' τ'ω σικελιω; τω μωγ'ωει τ'ω ωρεσ'αδωζωδωσ, τ'ω ανα-
 τον εργαζω. εκει μων εν, το ειδωε δ'ωον, τοιουτον βεσιν ελα του εναντιω, εν ο μωγ'αλαμωτ', επ' εα τ'ω εζωδον γρημωδω.

A In hac autem asserimus, utilitatem esse principem, facultatem vero sub ea contineri. Secunda pars orationis est digressio, iustum complectens, in qua inest obiurgatio, & accusatio rempublicam male gerentium oratorum, qui civitatem ad segnicie[m] adsueticiant, officioq; neglectum, & peregrinis militibus & paucis ducibus res grauiissimas committant: & cum civitate Græciæ principem esse diceret, eam prohibeant: in quo per contentionem suas rationes cum illorum suasionibus comparat. Quæ eò pertinent, ut probet, suis consiliis esse parendum, non illorum verbis. Tertia pars orationis est digressio secunda, continens utilitatis, in qua presentem rempub. cũ veterē confert: ostēdens, veterem ea quæ nunc recepta sit, multò esse præstantiorem. Ac prima quidem pars probè dici potest, continere caput suasionis. Altera digressionē. Quin & tertiam ipsam quoque digressionem esse, à prima tamen differentem. Duas igitur digressiones habet oratio: vnam, quæ comparationem continet aduersæ factionis in republica, tū ipsius Demosthenis, tum eius aduersariorum: alteram receptæ reipublicæ cum veterē, quam* diuisit. Extremitas orationis enumerationem capitum habet concisam, in quæ paulo antè, cum orationem diuideremus, secimus argumenta, enumerando & demonstrando, è quo loco singula sumpta essent.

ORATIONIS DEMOSTHENIS DE CLASSIBVS ENARRATIO, Hieronymo Vvolfo interprete.

Qui laudant maiores vestros, Athenienses. O ratio de Classibus euidentis habet argumentū. Audierat enim populus, Persarum regem parare nūc & instruere sese contra Græciam, & bellum confestim illaturum. Quare concitatus est, & ei circa Lydiam occurrere decrevit, & iam ordiri bellū. Demosthenis verò consilium est, prohibere si possit, ac morari eius impetum, & auertere. Veritas autem populi vehementiam, (nam ferenti resistere difficile est.) neque apertè dehortatur: & dum eius instituto suffragari videtur, aduersatur. Id igitur quomodo facit: ut dum suadet ut se parent, assentiri videatur. Dum verò vetat, ne sine Græcorum consensu se moueant: splendide dehortatur, ut à methodo solertia siue caliditatis, oratio non profus sit aliena. Huiusmodi figuræ genus est etiam apud Thucydidem in prima Archidami concione. Nam is quoque, cum hortari ad bellum videatur, nihilominus etiam aduersatur. Huius generis apud recentiores nihil reperias, propterea quòd infigne artificium veterum sub imitationem non cadit. Duas igitur figuras tradiderunt nobis occultarum orationum Demosthenes & Thucydides, hi enim arte ingenioq; cæteris præstiterunt. Vnam, quam modò explicauimus, ut dum assentiri videris, aduersere: quæ est imitatu difficilima. Prinatim verò Thucydides alteram etiam exhibuit, quæ profus à contrario sumitur, cuiusmodi illud est in concione Niciæ: in qua cum suadeat & hortetur scilicet, ut in Siciliam nauigent: magnitudine apparatus contrarium molitur. Ac ibi sanè totum genus est eiusmodi, tractatum per contraria, dum magna postulando, expeditionem suscipi non finit.